

Masopust

Jaromír Nohavica

1. Rozbitým oknem mi do pokoje fouká sníh jako mouka
na moje ruce skleslé v křesle závěje sněhu, už ani oheň,
rozbitým oknem mi fouká do světlice fujavice,
smutek se dveřmi dere, pláči, můj kaskadéře, nezapomeň!

R1: Vlaštovky ze stájí odlétly před rokem,
slepice kdákají ve sněhu hlubokém,
zbloudilé kročeje roztáčí osudí,
pálenka zahřeje, samota zastudí.

R2: Teplo je pokora, jabloně v ušance,
smrt štěká ze dvora, košile na brance
plápolá ve vichru, jenž vyvrátil mi plot,
proč nikdo nepřišel na masopustní hod?

*: Nechali mě tak, nechali mě tak, nechali mě tak.

2. V rozbité lampě ani kapka petroleje, ruka se chvěje,
pod sněhem zamrzá mi, na stěnách pod tapetami choulí se šváb
i,
v rozbité lampě půlnoc bliká, rampouch je klika,
v ruce ulomí se, místo dechu průzračná pára, jsem slabý.

R1:

R3: Teplo je pokora a zima prokletí,
než srdce okorá a jaro odletí,
zimosrás kořeny zapouští,
jsem špatným žalobcem, viníkům odpouštím.

*:

*:

3. V rozbitém srdci ani špetka soli, jen trochu bolí,
když vločka z tváře skane, třpytný krystalek ledu
na uschlém stromě v opuštěném domě ...